

اثر بسترهای مختلف کاشت در تولید مینی تیوبر ارقام مختلف سیب‌زمینی در شرایط گلخانه‌ای

داود حسن‌پناه^۱

چکیده

این تحقیق به منظور بررسی تأثیر بسترهای مختلف کاشت بر تولید مینی تیوبر ارقام سیب‌زمینی آگریا و ساوالان در گلخانه شرکت تولید بذر سیب‌زمینی دشت زرین اردبیل در سال ۱۳۸۸ انجام شد. این تحقیق در قالب آزمایش فاکتوریل بر پایه‌ی طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار با دو عامل A شامل دو رقم سیب‌زمینی (ساوالان و آگریا) و عامل B شامل چهار بستر کاشت (بیولان، تراکولت، کوکوپیت و خاک به‌عنوان شاهد) اجرا شد. نتایج تجزیه واریانس حاصل از اندازه‌گیری صفات مورد مطالعه نشان داد که بین بستر کاشت، رقم و اثر متقابل رقم × بستر کاشت از لحاظ صفات تعداد و وزن مینی تیوبر در مترمربع، متوسط اندازه‌ی مینی تیوبر و ارتفاع بوته اختلاف معنی‌دار مشاهده شد. در بستر کاشت تراکولت رقم ساوالان دارای بیشترین تعداد و وزن مینی تیوبر در مترمربع و ارتفاع بوته و رقم آگریا دارای بیشترین متوسط اندازه‌ی غده بودند. وزن مینی تیوبر در متر مربع با ارتفاع بوته رابطه‌ی مثبت و معنی‌دار داشتند.

واژگان کلیدی: سیب‌زمینی، مینی تیوبر، بستر کاشت، رقم.

مقدمه

سیب‌زمینی یکی از گیاهان مهم در بین محصولات زراعی جهان است. جنبه‌ی تغذیه‌ای، اجتماعی و اقتصادی این گیاه مهم طی سال‌های اخیر جالب و قابل توجه بوده است (Paul, 1985). این گیاه بیش از ۲۰۰ سال است که در ایران کشت می‌گردد و روز به روز مصرف سرانه‌ی آن به صورت‌های مختلف افزایش یافته است. براساس آخرین آمار وزارت جهاد کشاورزی سطح زیرکشت سیب‌زمینی در ایران حدود ۱۸۹ هزار هکتار بوده که ۹۸/۵۴ درصد آن به‌صورت آبی و ۱/۴۶ درصد آن دیم بوده است. میزان تولید سیب زمینی کشور در سال ۱۳۸۶ حدود ۵/۲ میلیون تن بوده که حدود ۹۹ درصد آن از اراضی آبی و بقیه از اراضی دیم حاصل شده است. متوسط عملکرد سیب‌زمینی آبی کشور در سال زراعی ۱۳۸۶ حدود ۲۵ تن در هکتار گزارش شده است (FAO, 2008). دشت اردبیل با وسعت حدود ۸۵ هزار هکتار، در شمال غرب ایران واقع شده و جزو اراضی حاصل از رسوبات رودخانه‌ای حوضه‌ی آبریز دریای خزر به‌شمار می‌رود. برابر آخرین آمار منتشرشده، در سال ۱۳۸۸ استان اردبیل با دارا بودن سطح زیرکشت حدود ۲۰ هزار هکتار و تولید بیش از ۷۰۰ هزار تن سیب‌زمینی مقام اول کشوری را به‌خود اختصاص داده است. سیب‌زمینی از نظر اهمیت غذایی سومین محصول پس از گندم و برنج در کشور ما به‌شمار می‌رود. با توجه به این که در بسیاری از محصولات کشاورزی به‌ویژه سیب‌زمینی بیماری‌های ویروسی سهم به‌سزایی در کاهش عملکرد و کیفیت محصول دارند. اهمیت ایجاد گیاهچه‌های سالم و غده‌چه‌های عاری از ویروس و ازدیاد و تکثیر سریع آن‌ها در سطح وسیع کاملاً روشن است.

حدود ۳۰۰ عامل بیماری و آفت در این گیاه شناخته شده که انتقال آن‌ها از طریق غده‌های آلوده

به نسل بعد می‌تواند باعث کاهش محصول حتی تا ۹۰ درصد گردد (Pajohandeh, 2001). گیاهچه و غده‌چه‌های عاری از عوامل بیماری‌زا در سیب‌زمینی که از طریق کشت بافت تولید شده‌اند، می‌تواند به عنوان یکی از بهترین روش‌ها در برنامه‌های تولید بذور گواهی شده مورد استفاده قرار گیرد (Pajohandeh, 2001).

انتخاب نوع سیستم تولید به اندازه‌ی مطلوب غده‌های تولیدی، هزینه‌ی تولید گیاهچه‌ی آزمایشگاهی، فضای موجود گلخانه‌ای، نیروی کار و تعداد و قیمت تمام شده‌ی غده‌های تولید شده بستگی دارد. کشت گیاهان آزمایشگاهی در گلخانه و زیر توری در خاک گلدان معمولی و برداشت یک مرحله‌ای غده‌ها در آخر دوره‌ی رشد، متداول‌ترین و عملی‌ترین روش تولید مینی‌تیوبر است که با سهولت و ارزانی انجام می‌شود. عوامل متعدد تأثیرگذار بر افزایش تعداد مینی‌تیوبر به ازای هر بوته، شامل عوامل کنترل‌کننده‌ی محیط رشد، مانند درجه حرارت، دوره‌ی روشنایی متناسب، تعداد بوته، خاک‌دهی مکرر، بستر کاشت و استعمال مواد شیمیایی کنترل‌کننده‌ی غده‌زایی هستند (Jones, 1988).

بستر کاشت از عواملی است که در تولید مینی‌تیوبر سیب‌زمینی از اهمیت بیشتری برخوردار است. توکاکاکی و ماهلر (Tukaki and Mahler, 1989). برتری بستر کاشت ورمی کولیت و ماسه را گزارش کردند و مشخص نمودند که مخلوط کاشت متشکل از ۸۰ درصد ورمی کولیت و ۲۰ درصد ماسه‌ی سلیکا تحت شرایط گلخانه‌ای منجر به تولید حداکثر عملکرد غده می‌شود

فورتی و همکاران (Forti et al, 1990) و رانالی و همکاران (Ranalli et al, 1994b) برای بررسی مینی‌تیوبرها از بستر کاشت خاک، ورمیکولایت و شن به نسبت ۲:۱:۱ استفاده نمودند. آلن و ور (Allen and

جامی معینی و همکاران (Jami Moeini *et al*, 2001) دریافتند که بستر کاشت پیت و ماسه (به نسبت ۴:۱) یک محیط مناسب برای تولید مینی تیوبر می باشد. در حالی که خاک زراعی نامناسب بوده و نباید به ترکیب بستر کاشت اضافه شود.

اوز کایناک و سامانچی (Ozkaynak and Samanci, 2005) طی آزمایشی گیاهچه‌های سه رقم سیب زمینی کنکورد، مارابل و ولوکس را با ترکیبی از پیت ماس و خاک به نسبت ۱:۱ (حجمی) کشت نمودند و گزارش کردند که بین ارقام از نظر تعداد مینی تیوبر و عملکرد اختلاف معنی داری وجود دارد. به طوری که رقم مارابل با حدود ۷ عدد مینی تیوبر در هر گیاهچه و عملکرد ۷۵ گرم در هر گیاهچه نسبت به دیگر ارقام وضعیت بهتری نشان داد.

وانایی و همکاران (Vanaei *et al*, 2008) تاثیر ژنوتیپ، ترکیب بستر کشت و اندازه‌ی گلدان را در عملکرد مینی تیوبرهای سیب زمینی بررسی کردند و نشان دادند که بین ارقام سیب زمینی، بسترهای کشت و اندازه‌ی گلدان‌ها از نظر تعداد و وزن کل مینی تیوبرها اختلاف معنی داری وجود دارد و تنها بین اندازه‌ی گلدان و بسترهای کشت تاثیر متقابل معنی دار مشاهده کردند. رقم مارفونا با ۹ عدد مینی تیوبر در هر گلدان و عملکرد ۶۵ گرم در هر بوته از رقم آگریا با ۷ عدد مینی تیوبر در هر گلدان و عملکرد ۵۷ گرم در هر بوته عملکرد بهتری را نشان داد. بستر کشت تورب/پرلیت با نسبت ۱:۱ در گلدان‌های بزرگ (۱۹ سانتی‌متر) بیشترین عملکرد (۱۵ عدد مینی تیوبر در هر گلدان و عملکرد ۹۵ گرم در هر بوته) را نشان داد.

حسن پناه و همکاران (Hassanpanah *et al*, 2008) بسترهای مختلف کاشت را برای تولید مینی تیوبر در گلخانه بررسی نمودند و بستر خاک

(Wurr, 1992) در آزمایشی که به منظور تولید مینی تیوبر به عنوان بذر سیب زمینی از رشد گیاهچه‌ها و ریز غده حاصل از گیاهچه‌های ریز ازدیادی شده در خاک انجام دادند، نتیجه گرفتند که گیاهچه‌های حاصل از ریزازدیادی، ۱۱۵-۷۰ روز پس از انتقال به گلخانه، به طور عمده مینی تیوبرهایی به قطر ۹-۱۵ میلی‌متر در خاک تولید می‌کنند. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که تولید مینی تیوبر تحت عوامل و شرایطی نظیر تعداد گیاهچه، مدت کشت در محیط غیر طبیعی و ژنوتیپ قرار دارد. همچنین، ایشان گزارش کردند تولید مینی تیوبر در خاک، روشی سریع و مؤثر برای غده‌های بذری می‌باشد.

رگاند و همکاران (Regand *et al*, 1995) در آزمایش خود از بستر پیت: پرلایت به نسبت ۵ به ۱ استفاده کردند و نتیجه گرفتند، تراکم ۱۰۰ عدد گیاهچه‌ی ریشه‌دار حاصل از کشت بافت نسبت به قلمه‌های کاشته شده از نظر تعداد مینی تیوبر تولیدی در هر مترمربع و عملکرد مینی تیوبر نسبت به دیگر تراکم‌ها وضعیت بهتری دارد. احمدعلی و سوزاماچادو (Ahmad Ali and Souza Machado, 1995) با بررسی ۶ رقم سیب زمینی در بستر کاشت پرومیکس^۱ نتیجه گرفتند رقم نورچیپ^۲ با تولید حدود ۱۶۰۰ عدد مینی تیوبر در هر متر مربع نسبت به دیگر ارقام وضعیت بهتری داشت.

با افزایش تعداد بیشتری مینی تیوبر در واحد سطح در گلخانه، علاوه بر تأثیر بر روی سلامت بذور تولیدی، می‌توان زمان لازم برای بدست آوردن مقدار معینی از بذر سالم یک رقم جدید را کاهش داد. سولایس (Solis, 1998) نشان داد که مطلوبیت یک مخلوط خاکی مرکب از دو قسمت (بقایای جنگلی) و یک قسمت خاک برای تولید مینی تیوبر بالا است.

۱- Pro-Mix

۲- Norchip

۸۰ روز، مینی تیوبرها برداشت شدند و صفات ارتفاع بوته، تعداد و وزن مینی تیوبر در بوته و در متر مربع و متوسط اندازه‌ی مینی تیوبر اندازه‌گیری شد. تجزیه واریانس، مقایسه میانگین داده‌های حاصل از اندازه‌گیری‌های گلخانه‌ای و همبستگی بین صفات با استفاده از نرم افزار MSTAT-C محاسبه گردید. مقایسات میانگین براساس آزمون دانکن انجام شد.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس حاصل از اندازه‌گیری صفات مورد مطالعه نشان داد که بین بستر کاشت و رقم و اثر متقابل رقم × بستر کاشت از نظر تمام صفات مورد مطالعه دارای اختلاف معنی‌دار بودند (جدول ۱).

بیشترین تعداد مینی تیوبر در متر مربع مربوط به رقم ساوالان در بسترهای کاشت تراکولت و بیولان نسبت به شاهد (بستر کاشت خاک) بود (شکل ۱). این اختلاف برای بستر کاشت تراکولت ۸۰۸ و برای بستر کاشت بیولان ۶۳۳ مینی تیوبر در متر مربع بود. در این آزمایش بستر کاشت تراکولت برای تولید مینی تیوبر بیشتر، مناسب بود.

توکاکی و ماهلر (Tukaki and Mahler, 1989) بستر کاشت ورمی کولیت و ماسه (۸۰:۲۰ درصد)، رانالی و همکاران (Ranalli *et al*, 1994b) بستر کاشت خاک، ورمیکولایت و شن (۲:۱:۱)، آلووالیا (Ahloowalia, 1994) بستر کاشت خاک، سولایس (Solis, 1998) بستر کاشت بقایای جنگلی و خاک (۱:۱)، احمدعلی و سوزاماچادو (Ahmad Ali and Souza Machado, 1995) بستر کاشت پرومیکس، رگاند و همکاران (Regand *et al*, 1995) بستر کاشت پیت و پرلایت (۵:۱)، جامی معینی و همکاران (Jami Moeini *et al*, 2001) بستر کاشت پیت و ماسه (۴:۱)، اوزکایناک و سامانچی (Ozkaynak and Samanci, 2005) بستر کاشت پیت ماس و خاک

نوژن، پیت ماس جنگل اردبیل و پیت ماس بیولان فنلاند را به‌عنوان بهترین بستر کشت انتخاب کردند. هدف از این تحقیق بررسی تأثیر بسترهای کشت بیولان، کوکوپیت، تراکولت و خاک بر روی عملکرد مینی تیوبر دو رقم آگریا و ساوالان بود.

مواد و روش‌ها

این تحقیق به منظور بررسی تأثیر بسترهای کشت بیولان^۱، کوکوپیت^۲، تراکولت^۳ و خاک بر روی عملکرد مینی تیوبر دو رقم آگریا و ساوالان در آزمایشگاه و گلخانه‌ی شرکت دشت زرین اردبیل اجرا گردید. پس از تکثیر، گیاهچه‌های ارقام آگریا و ساوالان، در گلخانه در بسترهای کشت مورد نظر کاشته شدند. طرح آزمایشی مورد استفاده فاکتوریل بر پایه‌ی طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار که در آن عامل A شامل دو رقم سیب زمینی (آگریا و ساوالان) و عامل B شامل ۴ بستر کاشت (بیولان، تراکولت، کوکوپیت و خاک به‌عنوان شاهد) بود. گیاهچه‌ها به فاصله‌ی ۱۰ سانتی‌متر از یکدیگر کشت و بلافاصله با آب معمولی آبیاری شدند. در طی مراحل رشد، عملیات آبیاری به‌طور منظم انجام یافت. برای مبارزه با آفات از سم کنفیدور به مقدار ۲/۵ سی‌سی و برای مبارزه با بیماری‌های قارچی از قارچ‌کش مانکوزب به مقدار ۱۰ گرم در ۱۰۰ مترمربع استفاده شد. جهت تامین مواد غذایی مورد نیاز گیاهچه‌ها از ریز مغذی‌ها استفاده شد. شرایط رشد محیطی در کلیه‌ی مراحل تحقیق در گلخانه با طول دوره‌ی روشنایی ۱۶ ساعت و ۸ ساعت تاریکی و دمای ۲۲-۱۸ درجه‌ی سانتی‌گراد و رطوبت نسبی ۶۵-۷۵ درصد بود. قسمت‌های هوایی ۱۰ روز قبل از برداشت مینی تیوبرها سربرداری شد. پس از سپری شدن حدود

۱- Biolan

۲- Coco-Peat

۳- Terracult

دادند که بین ارقام سیب‌زمینی و بسترهای کشت از نظر تعداد و وزن کل مینی‌تیوبرها اختلاف معنی‌داری وجود دارد. رقم مارفونا با ۹ عدد مینی‌تیوبر در هر گلدان و عملکرد ۶۵ گرم در هر بوته از رقم آگریا با ۷ عدد مینی‌تیوبر در هر گلدان و عملکرد ۵۷ گرم در هر بوته عملکرد بهتری را نشان داد.

رقم ساوالان در بستر کاشت تراکولت و خاک و رقم آگریا در بستر کاشت تراکولت دارای بیشترین متوسط اندازه‌ی مینی‌تیوبر بود (شکل ۳). با توجه به این که متوسط اندازه‌ی مینی‌تیوبر از تقسیم وزن مینی‌تیوبر بر تعداد مینی‌تیوبر حاصل می‌شود و هر چه تعداد مینی‌تیوبر کمتر باشد اندازه‌ی مینی‌تیوبرها بیشتر خواهد شد. در این آزمایش حداقل مینی‌تیوبر در بستر کاشت خاک تولید شده و به همین جهت متوسط اندازه‌ی مینی‌تیوبرها در بستر خاک بیشتر شده است.

اندازه‌ی توزیعی مینی‌تیوبرهای تولیدی، به هر حال عملی متأثر از غده‌های تولیدی و عملکرد غده است. مینی‌تیوبرهای کوچک‌تر ضایعات و تلفات بیشتری از غده‌های بزرگ‌تر طی دوره‌ی انباری نشان می‌دهند (Lommen, 1993)، و نیز غده‌های کوچک‌تر عملکرد ضعیفی در کشت مزرعه‌ای دارند (Khalafalla, 2000; Lommen and Struik, 1994; Lommen and Struik, 1995). بنابراین، تولید غده‌های بزرگ‌تر ترجیح داده می‌شود (Kenneth and Charlten, 2004). مینی‌تیوبرهای کوچک‌تر از ۱ گرم تا ۲ گرم می‌تواند گیاهان بارور و زنده تولید نمایند، با این همه جمعیت گیاهی غربال شده و حدود ۲۰ درصد از این جمعیت برای تولید تجاری سیب‌زمینی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

تفکیک غده‌های تولیدی هر کپه، در گیاهان دارای فاصله‌ی بیشتر از هم، در زمان برداشت، به‌خوبی انجام پذیرفته و تراکم جمعیت پایین بوته،

(۱:۱)، وانایی و همکاران (Vanaei et al, 2008) بستر کشت تورب و پرلیت (۱:۱) و حسن پناه و همکاران (Hassanpanah et al, 2008) بسترهای کشت خاک نئوزن با زئولیت درشت (۱:۱)، پیت ماس جنگل اردبیل با زئولیت درشت (۱:۱) و پیت ماس بیولان با زئولیت درشت (۱:۱) را برای تولید مینی‌تیوبر پیشنهاد نموده‌اند.

در بخش‌های تولید کننده‌ی مینی‌تیوبر در استان اردبیل و کشور میزان برداشت مینی‌تیوبر از هر گیاهچه در گلخانه به طور متوسط حدود ۲-۳ عدد می‌باشد. در حالی که میزان برداشت مینی‌تیوبر از هر گیاهچه در خارج ۳-۴ برابر گزارش گردیده است (Hassanpanah and Khodadadi, 2009). در این آزمایش تعداد مینی‌تیوبر در متر مربع ساوالان در بستر کاشت تراکولت نسبت به سایر تیمارها ۸۰۸ عدد مینی‌تیوبر بیشتر بود. بر اساس تصمیمات متخذه در وزارت جهاد کشاورزی قیمت هر عدد مینی‌تیوبر در سال ۱۳۸۹ مبلغ ۲۰۷۰ ریال می‌باشد. با توجه به خصوصیات خوب رقم ساوالان و نتایج آزمایش‌های قبلی و این آزمایش، در صورت کشت این ارقام تعداد ۸۰۸ عدد مینی‌تیوبر در متر مربع با مبلغ حدود ۱۶۷۲۵۶۰ ریال سود بیشتری عاید تولید کنندگان مینی‌تیوبر خواهد بود. که علاوه بر درآمد اقتصادی، هزینه‌ی تولید پایین آمده و مینی‌تیوبرها با قیمت پایین‌تری به‌دست زارعین پیشرو خواهد رسید تا گام مؤثر در قطع وابستگی به کشورهای بیگانه از نظر واردات بذر سیب‌زمینی برداشته شود.

رقم ساوالان در بستر کاشت تراکولت در مقایسه با تیمار شاهد (بستر کاشت خاک) دارای بیشترین وزن مینی‌تیوبر در متر مربع بود (شکل ۲).

وانایی و همکاران (Vanaei et al, 2008) تأثیر ارقام سیب‌زمینی و ترکیب بستر کشت را در عملکرد مینی‌تیوبرهای سیب زمینی بررسی کردند و نشان

ریک بوست و لاک (نقل از منبع Kenneth and Charlten, 2004) بیش از ۳ سال در مورد اندازه‌ی مینی تیوبرهای بذری در ارقام روزت بوربانک^۱، رزت نورکوتاه^۲ و رزت سنتوری^۳ تحقیقات لازم را انجام دادند و اختلاف عملکرد معنی‌دار در اندازه‌های مختلف مینی تیوبر را گزارش نمودند. رقم ساوالان در بستر کاشت تراکولت دارای بیشترین ارتفاع بوته بود (شکل ۴). این رقم در بستر کاشت تراکولت از تعداد و وزن مینی تیوبر در متر مربع بیشتری نیز برخوردار بود.

نتایج حاصل از همبستگی‌های خطی نشان داد که وزن مینی تیوبر در متر مربع با ارتفاع بوته رابطه‌ی مثبت و معنی‌دار دارند (جدول ۲). با توجه به نتایج این آزمایش، کاشت رقم ساوالان در بستر تراکولت دارای بیشترین تعداد و وزن مینی تیوبر در متر مربع بودند.

دسترسی تک‌بوته‌ها به رطوبت، مواد غذایی و روشنایی را سبب می‌گردد. بسیاری از کشورهای دارای مناطق عاری از ناقل بیماری‌های ویروسی و نواحی جداگانه‌ی ایزوله که تولید غده‌های مطلوب را میسر می‌سازد، نیستند (Kenneth and Charlten, 2004). کشورهای تایوان (Wang and Hu, 1982)، کره جنوبی (Wan et al, 1994)، ایتالیا (Ranalli et al, 1994a) و جزایر فیلیپین (Rasco et al, 1995) فن تولید مینی تیوبر را روش حیاتی برای تولید سیب‌زمینی بذری بیان می‌کنند.

گیورگیس و همکاران (Georgekis et al, 2002) گزارش نمودند که برای کاشت، مینی تیوبرهایی به وزن ۴ تا ۳۲ گرم مناسب بوده و برش مینی تیوبر برای تکثیر هر چند که باعث کاهش هزینه می‌شود ولی موجب افزایش شیوع بیماری‌ها می‌گردد.

۱- Russet Burbank

۲- Russet Norkotah

۳- Russet Century

جدول ۱- میانگین مربعات صفات مورد ارزیابی در ارقام و بستر کشت

Table 1- Mean squares of evaluated traits in cultivars and different planting beds

منابع تغییرات S.O.V.	درجه‌ی آزادی df	میانگین مربعات Mean of squares			
		تعداد مینی تیوبر در متر مربع minituber number per m ²	وزن مینی تیوبر در متر مربع minituber weight per m ²	متوسط اندازه‌ی مینی تیوبر minituber size average	ارتفاع بوته plant height
رقم Cultivar (A)	1	791461.18**	122702946**	25.33**	286**
بستر کاشت Planting beds (B)	3	519424.13**	17056749**	145.50**	575.5**
رقم × بستر کاشت Planting beds × Cultivar	3	63428.82*	910161.99*	46.57**	41.52**
خطا Error	16	19655.67	582572.51	1.23	8.33
ضریب تغییرات C.V.(%)		18.55	12.28	11.65	7.04

* و **: معنی‌دار در سطح احتمال ۰/۰۵ و ۰/۰۱

* and ** Significant at 5 and 1% level of probability

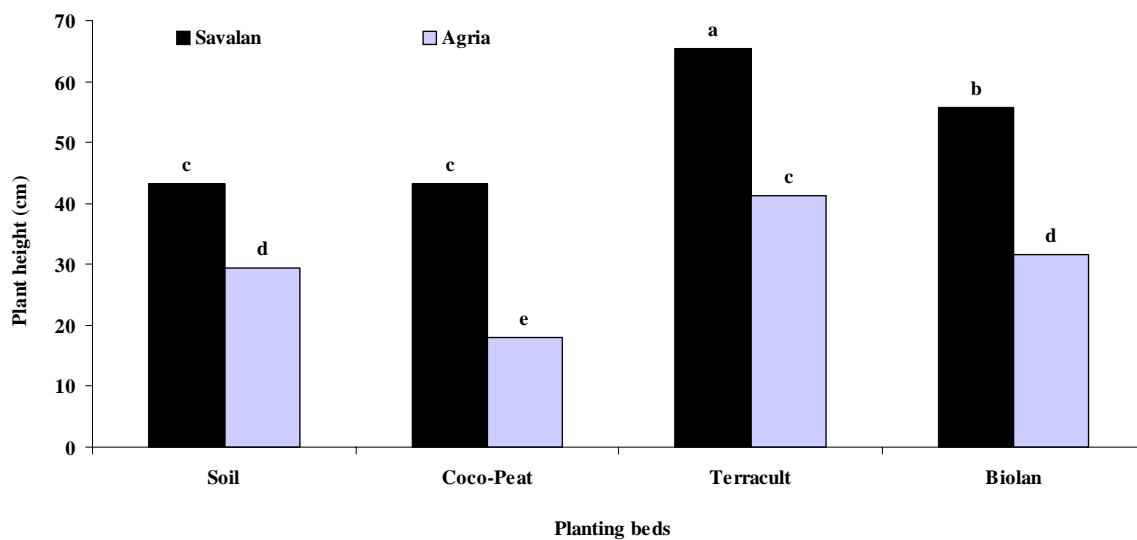
جدول ۲- همبستگی بین صفات مورد ارزیابی در ارقام و بستر کاشت

Table 2 - Correlation between of evaluated traits in cultivars and different planting beds

ضریب همبستگی Correlation coefficient	تعداد مینی تیوبر در متر مربع minituber number per m ²	وزن مینی تیوبر در متر مربع minituber weight per m ²	متوسط اندازه‌ی مینی تیوبر minituber size average	ارتفاع بوته plant height
تعداد مینی تیوبر در متر مربع minituber number per m ²	-			
وزن مینی تیوبر در متر مربع minituber weight per m ²	0.25	-		
متوسط اندازه‌ی مینی تیوبر minituber size average	-0.57	0.57	-	
ارتفاع بوته plant height	0.27	0.96**	0.45	-

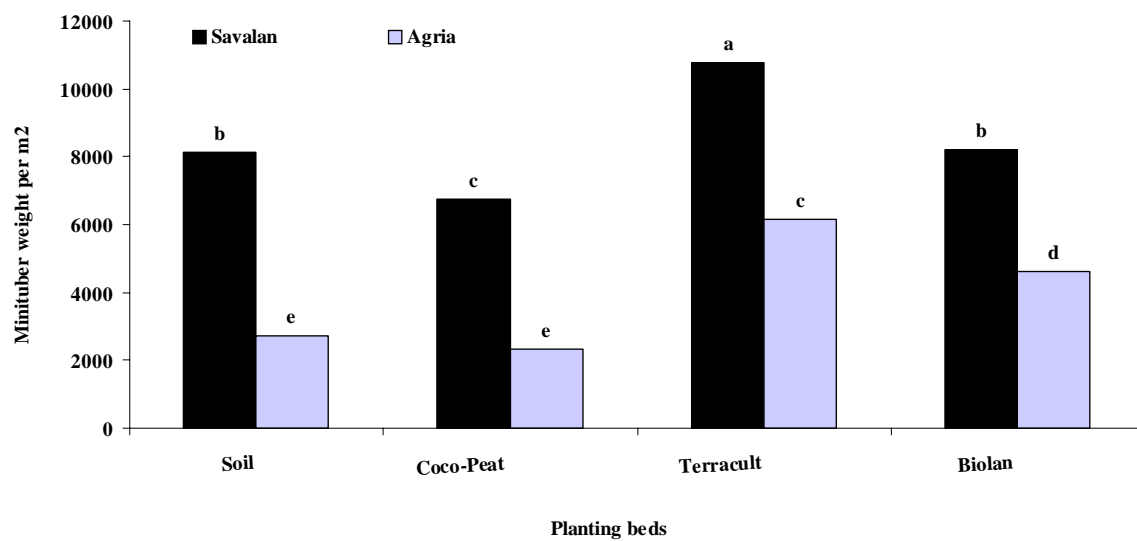
** : معنی‌دار در سطح احتمال ۱ درصد

** Significant at 1% level of probability

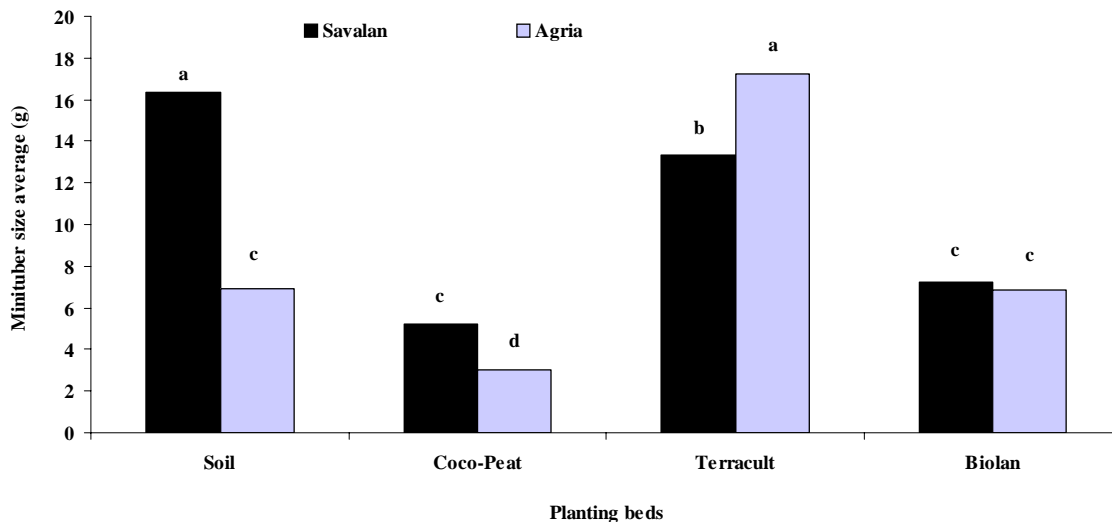
شکل ۱- میانگین تعداد مینی تیوبر در متر مربع در ارقام و بستر کاشت

Figure 1- Mean of minituber number per m² in cultivars and different planting beds

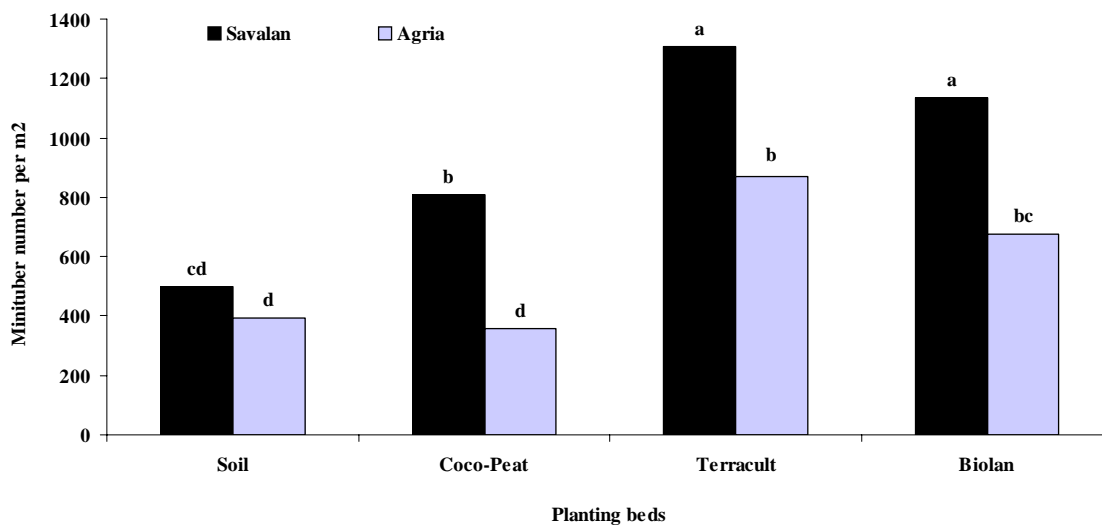
شکل ۲- میانگین وزن مینی تیوبر در متر مربع در ارقام و بستر کاشت

Figure 2- Mean of minituber weight per m² in cultivars and different planting beds

شکل ۳- میانگین متوسط اندازه‌ی مینی‌تیوبر در ارقام و بستر کاشت

Figure 3 - Mean of minituber size average in cultivars and different planting beds

شکل ۴- میانگین ارتفاع بوته در ارقام و بستر کاشت

Figure 4 - Mean of plant height in cultivars and different planting beds

منابع مورد استفاده

- Ahloowalia, B.S. 1994. Production and performance of potato minitubers. *Euphytica*. 75: 163-172.
- Ahmad Ali, S.M.M. and V. Souza Machado. 1995. Potato minituber production from nodal cutting compared to whole in vitro plantlets using low volume media in a greenhouse. *Potato Res.* 38: 69-75.
- Allen, E.J. and D.C.E. Wurr. 1992. Plant density, In: P.M. Harris (ed.). The potato crop. Chapman and Hall, London. 728-793.
- FAO. 2008. International year of the potato 2008. www.potato2008.org
- Forti, E., G. Gmandolino, and P. Ranalli. 1990. In vitro tuber induction: Influence of the variety and medium. *Acta Hort.* 280: 271-276.
- Georgekis, D.N., K. Fyllidis, D.I. Staropulos, N.I. Nianiou, and E.X. Vezyroglou. 2002. Effect of planting density and size of potato seed minitubers on the size of the produced potato seed tubers. Available on the: <http://www.act.hort.org>.
- Hassanpanah, D. and M. Khodadadi. 2009. Study the plantet age effect and planting beds on Agria potato mini-tuber production under in vivo condition. *J. Bio. Sci.* 1727-1738.
- Hassanpanah, D., E. Qurbanov, A. Qadimov, and R. Shahriari. 2008. Utilization of Zeolite for production of Agria potato mini-tubers in a greenhouse. Iran Inter. Zeolite Conf. (IIZC'08)- Iran, May 2008. (In persian).
- Jami Moeini, M., S.A.M. Modarres, and R. Zarghami. 2001. Effects of different hormonal compounds and potting mixtures on potato single nodal explants and plantlets from tissue culture. The 2nd National Biotechnol. Cong. Karaj. 718-737. (In persian).
- Jones, E.D. 1988. A current assessment of in vitro culture and other rapid multiplication methods in North America and Europe. *Amer. Potato J.* 65: 209-220.
- Kenneth, A.R. and B.A. Charlten. 2004. Effects of prenuclear minitubers seed size on production of Wallowa Russet seed. The Annual Report. Klamath Eeperiment Station, Klamath Falls, Oregon, U.S.A.
- Khalafalla, A.M. 2000. Effect of plant density and seed size on growth and yield of potato in Khartoum, Sudan. Fifth triennial congress of the African Potato Association. 28 May – 2 June. Kampala, Uganda.
- Lommen, W.J.M. 1993. Post-harvest characteristics of potato minitubers with different fresh weights and from different harvests. II. Losses during storage. *Potato Res.* 36:273-282.
- Lommen, W.J.M. and P.C. Struik. 1994. Field performance of potato minitubers with different fresh weights and conventional seed tubers: crop establishment and yield formation. *Potato Res.* 37:301-313.

- Lommen, W.J.M. and P.C. Struik. 1995. Field performance of potato minitubers with different fresh weights and conventional seed tubers: Multiplicati on factors and progeny yield variation. *Potato Res.* 38:159-169.
- Ozkaynak, E. and B. Samanci. 2005. Yield and yield components of greenhouse, field and seed bed grown potato (*Solanum tuberosum* L.) plantlets. *Akdeniz Univ. Ziraat Fakultesi Dergisi.* 184(1): 125-129.
- Pajohandeh, M. 2001. Creation of in vitro bank of germplasm virus-free potato. MS thesis, Department of Plant Pathology, Tarbiat Modarres University in Tehran. 210 pp. (In persian).
- Paul, H. Li. 1985. Potato physiology .Academic Press. INC.
- Ranalli, P., F. Bassi, G. Ruaro, P. Del Re, M. Di Candilo, and G. Mandolino. 1994a. Microtuber and mini-tuber production and field performance compared with normal tubers. *Potato Res.* 37:383-391.
- Ranalli, P., F. Bassi, G., Rvaro, P., DelRe, M. O. Dicandil, and G. Madolin. 1994b. Prospective compared with normal tuber. *Potato Res.* 37:383-391.
- Rasco, S.M., L.F. Pateua, and R.C. Barba. 1995. "Basic seed" production in potato (*Solanum tuberosum* L.) cv. Banahaw and ASN 69.1. *Philippine J. Crop Sci.* 18 (1):48-52.
- Regand, R.V., S. Machado, M. Alam, and A. Ali. 1995. Greenhouse production of potato (*Solanum tuberosum* cv. Desiree) seed tubers using in vitro plantlets and rooted cutting in large propagation beds. *Potato Res.* 38: 61-68.
- Solis, S.F. 1998. Production of basic seed minitubers of potato: III. Evaluation of growing media for growing micro-plants. *Proc. Int. Soc. Tropic. Hortic.* 41:36-8.
- Tukaki, L. and R.L. Mahler. 1989. Evaluation of potting mix composition on potato plantlet tuber production under greenhouse conditions. *J. Plant Nutr.* 12: 1055-1068.
- Vanaei, H., D. Kahrizi, M. Chaichi, G. Shabani, and K. Zarafshani. 2008. Effect of genotype, substrate combination and pot size on minituber yield in potato (*Solanum tuberosum* L.). *Amer. Eurasian J. Agric. Environ. Sci.* 3(6):818-821.
- Wan, W.Y., W. Cao, and T.W. Tibbitts. 1994. Tuber initiation in hydroponically grown potatoes by alteration of solution pH. *Hortic. Sci.* 29: 621-623.
- Wang, P. and C. Hu. 1982. In vitro mass tuberization and virus-free seed potato production in Taiwan. *Amer. Potato J.* 59: 33-37.